

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ, ΑΡΙΘ. 7—ΑΘΗΝΑΙ—ΤΗΛ. 33.839

ΕΤΟΣ Α' Αριθ. Φύλ. 19ον

Κυριακή 18η Νοεμβρίου 1946 Π.Ο.Η.

Τιμή φύλλου δρχ. 200.—

**Αδελφοί: Στήνείτε και κρατείτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγον εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν.
Β'. Θεοσ. Κεφ. Β'. 15**

Συνδρομαί: Ἐξάμηνος δρχ. 3.000. Ἔτησία 6.000
Ἐξωτερικοῦ ἑξάμ. δολ. 4.—Ἐτησία δολλ. 8

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐπιστολαὶ ἀφορῶσαι τὸ φύλλον καὶ ἐμβάσματα, μόνον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἅγιον Μεγαρίδος
**Κύριον Κύριον Χριστοφόρον
Χαλκοκονδύλη 7—Ἀθῆναι**
Διευθυντής: Ὁ Σεβ. Ἅγιος Μεγαρίδος κ. Χριστοφόρος

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΠΙΣ ΑΝΑΤΕΛΛΕΙ

Ἡκούσθη χαρμούνως καὶ μὲ γράμματι χαρὰς, ὅτι ἑκατὸν Καθηγηταὶ Θετικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ἀπεδέχθησαν ἐγγράφως καὶ καὶ διεκήρυξαν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, μίαν μεγάλην ἀλήθειαν, ἥτις ἐπιτηδεύει ἐκρύπτετο.

Ἡ ἀνθρωπότης μόνον εἰς τὸν Χριστὸν ἐπιστρέφουσα θὰ εὕρῃ τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν εἰρήνην.

Ἡ ἐπιστήμη τὴν ὅποιαν κατασκευάζονται κατὰ καιροὺς τινὲς ἀπερίσκεπτοι, ὅτι εἶναι ἐχθρὰ τῆς Θεοσεύσεως καὶ ὅτι δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὰς Ἀρχὰς τοῦ Χριστιανισμοῦ, αὐτὴ ὁμιλεῖ διὰ τοῦ στόματος τῶν ἐκλεκτῶν τῆς καὶ διακηρύσσει ὅτι «ἐν τῷ Χριστῷ ἡ σωτηρία». Ἀς ἀκούσῃ ἡ Φωνὴ αὐτῆς τῆς Ἐπιστήμης εἰς ὅλον τὸν κόσμον. ἀφοῦ οἱ ἄνθρωποι δὲν πιστεύουν εἰς τὴν Φωνὴν τοῦ Σωτῆρος τὴν λέγουσαν «Δεῦτε πρὸς μὲ πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς».

Ἡ Θεία αὐτῆς χειρονομία τῶν Μυσταγωγῶν τῆς Ἐπιστήμης μᾶς δίδει τὸ δικαίωμα νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι θὰ ἔλθῃ συντόμως ἡ ἡμέρα τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ ἡ Εἰρήνη τοῦ κόσμου θὰ δοθῇ ὑπὸ τῆς ὄντως εἰρήνης τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Παραθέτομεν ἀκόλουθως τὸ κείμενον τοῦ κηρύγματος τῶν Καθηγητῶν μετὰ τῶν υπογραφῶν των, ὅπερ ἀντεγράψαμεν ἐκ τοῦ Περιοδικοῦ «Ἀκτίνες».

Οἱ ὑπογεγραμμένοι ἐργάται τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης καὶ τῶν γραμμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα, θεωροῦμεν υποχρεώσιν μας νὰ διακηρύξωμεν καὶ δημοσίᾳ τὴν πεποίθησίν μας ὡς πρὸς τὴν κατεῦθυνσιν, τὴν ὅποιαν πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐπὶ τῶν μεγάλων βασικῶν προβλημάτων τῆς ζωῆς, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ὑπερνικήσῃ τὰς δυσχερείας τῶν καιρῶν καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν πνευματικὴν καὶ ὁλικὴν ἀναδημιουργίαν τοῦ Ἑθνους.

Ἀπὸ τὴν ἀντικειμενικὴν καὶ ἀμερόληπτον ἐρευναν τῆς ἐπιστήμης, εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς ὁποίας ἕκαστος ἡμῶν ἔχει ἀφιερῶσαι τὰς δυνάμεις του ἀπὸ τῆς ἐπαφῆς μὲ τὴν ζωὴν τῶν γραμμάτων, τῆς τέχνης, τοῦ πολιτισμοῦ ἐν γένει, ἀπὸ τὴν παρακολούθησιν τῆς γενικῆς ἀνθρωπίνης πείρας καὶ μάλιστα τῶν τελευταίων χρόνων, κατελήξαμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι:

1. Τὸ μέλλον καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἀλλὰ καὶ τῆς χώρας μας εἰδικότερον, ἐξαρτᾶται κατὰ πρῶτον λόγον ἀπὸ τὴν ὁρθὴν καὶ ἀκλόνητον πνευμα-

τικὴν θεμελίωσιν τῆς ζωῆς τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου, μὲ τὴν ὁποίαν καὶ μόνον εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ἀληθινὸς πολιτισμός.

2. Τοιαύτη θεμελίωσις δὲν εἶναι δυνατή, ἂν ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος δὲν χρησιμοποιήσῃ τὸν θησαυρὸν τῶν ἀξιών, τὰς ὁποίας τοῦ προσφέρει ὁ Χριστιανισμός, ἡ χριστιανικὴ πίστις, ἡ χριστιανικὴ ἠθικὴ. Ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὰς ἀξίας αὐτὰς εἶναι ἀπομάκρυνσις ἀπὸ κάθε βάσιμον ἐλπίδα, ὅτι ἡ ἀνθρωπότης θὰ δυνηθῇ νὰ οἰκοδομήσῃ μέλλον καλύτερον ἀπὸ τὸ παρὸν.

3. Ἐπὶ πλέον, ἡ ἀπομάκρυνσις αὐτῇ ἀντιτίθεται πρὸς τὰ συμπεράσματα τῆς πράγματι ἀπροκαταλήπτου κριτικῆς ἐρεῦνης ἐπὶ τῶν μεγάλων βασικῶν διὰ τὸν ἄνθρωπον προβλημάτων, καὶ εἰδικότερον πρὸς τὰ συμπεράσματα, εἰς τὰ ὁποία καταλήγει ἡ σύγχρονος ἐπιστημονικὴ ἐρευνα, ἡ ὁποία διεξάγεται ἐν τῷ ὄντως ἐπιστημονικοῦ πεδίου, μὲ ἀδυστηγῶς ἐπιστημονικὴν μέθοδον καὶ μὲ πνεῦμα γνησίως ἐπιστημονικόν. Τόσον εἰς τὰς θετικὰς, φυσικὰς καὶ βιολογικὰς, ὅσον καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας, ἡ πρόδοσις τῆς συγχρόνου ἐρεῦνης κατέδειξεν ὅτι ἡ προσπάθεια νὰ φανῇ ἡ ἐπιστήμη ὡς διαφυσδουσα τὴν χριστιανικὴν πίστιν, δὲν ἔχει δὲ καὶ ἐπιστημονικὸν ἔρεισμα. Κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀναμινύῃ τὴν ἐπιστήμην εἰς τὸ πεδίον ὅπου εὐρίσκονται τὰ μεγάλα μεταφυσικὰ ζητήματα καὶ νὰ χρησιμοποιῇ τὸ ὄνομα καὶ τὸ κύρος τῆς ἐπιστήμης διὰ νὰ στηρίξῃ πολεμικὴν ἐναντίον τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Ἐξ ἄλλου ἡ ἐν δνόματι δῆθεν τῆς Τέχνης, τῆς καλλιτεχνικῆς ἐν γένει δημιουργίας, ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὸν χριστιανικὸν ὑπογραμμὸν, ὅχι μόνον δὲν ὑπαγορεύεται ἀπὸ οἰανδήποτε ἀνάγκην ἢ σκοπιμότητα γνησίας καλλιτεχνικῆς δημιουργίας, ἀλλὰ, τοῦναντίον, ἀποτελεῖ πλῆγμα βαρὺ διὰ τὴν Τέχνην καὶ τὴν ἐκτοπίζει ἀπὸ τὴν ἡγετικὴν θέσιν ἣ ὁποία τῆς ἀρμυρίζει μέσα εἰς ἕνα γνήσιον πολιτισμόν.

4. Ἡ σειρὰ ἀποτυχῶν καὶ ἀπογοητεύσεων ποὺ χαρακτηρίζει τοὺς νεωτέρους χρόνους κατέστησε φανερόν, ὅτι ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ ἐπιτακτικοῦ αἰτήματος

διὰ μίαν πλήρη ἀνασυγκρότησιν, κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν, διὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ δικαίου, τῆς ἠθικῆς, τῶν ἀρχῶν τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, τότε μόνον εἶναι δυνατή, ὅταν ἡ ζωὴ τῶν ἀτόμων καὶ ἡ ζωὴ τῆς κοινωνίας διαποτισθῇ ἀπὸ τὴν Πίστιν ἐπὶ τῆς ὁποίας οἰκοδομεῖται ὁ Χριστιανισμός, ὅταν ἡ ἠθικὴ ἐπιταγὴ, στηριζομένη εἰς τὴν Πίστιν αὐτήν, λάβῃ μέσα εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου τὴν πρέπουσαν δύναμιν ἐπιβολῆς. Χωρὶς τὴν δύναμιν αὐτὴν καὶ οἱ εὐγενέστεροι πόθοι καὶ τὰ ὁρθότερα θεωρητικὰ σχήματα καταντοῦν χίμαιραι καὶ ὁδηγοῦν εἰς σκληρὰς ἀπογοητεύσεις.

5) Τέλος, ἡ ἀγωγή τοῦ ἀτόμου, ἰδίως δὲ ἡ ἀνατροφὴ, καὶ μόρφωσις τῆς νεότητος, ἐφ' ὅσον δὲν στηρίζεται εἰς τὸν πλήρη σεβασμὸν τῶν χριστιανικῶν ἀξιών, ὁδηγεῖ κατ' ἀνάγκην εἰς ἀποτυχίαν, εἰς πνευματικὸν ὑποσιτισμόν τῆς νέας γενεᾶς καὶ εἰς ἠθικὴν ἀναπηρίαν. Ἀντιθέτως, τὸ χριστιανικὸν μορφωτικὸν ἰδεώδες θὰ δώσῃ βάσιν καὶ ἐλπίδα ἐπιτυχίας εἰς κάθε ἀληθῶς προοδευτικὴν προσπάθειαν, διὰ νὰ εὕρῃ ἐπιτυχή λύσιν τὸ πρόβλημα τῆς ἀγωγῆς τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου.

Τὰ συμπεράσματά μας αὐτὰ συμπιπτουν πρὸς τὴν στροφὴν, ἣ ὁποία παρατηρεῖται εἰς τὴν νεωτέραν ἐπιστήμην καὶ καθ' ὅλον διανόσην καὶ συνεχῶς ἐκδηλοῦται κατὰ τὸν πανηγυρικώτερον τρόπον, διὰ στόματος κορυφαίων συγχρόνων ἐπιστημόνων καὶ πνευματικῶν ἐν γένει ἐργατῶν ὅλου τοῦ κόσμου. Ἀνεξαρτήτως πρὸς τὸ τι ἐγένετο ἄλλοτε, σήμερον ἡ ἐπιστήμη ἀλλὰ καὶ ἡ ζωντανὴ νεωτέρα Τέχνη, γνωρίζει νὰ σέβεται τὴν χριστιανικὴν πίστιν καὶ τὴν ἀνυπέρβλητον δημιουργικὴν ἀξίαν τῆς. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τὴν τοιαύτην ἐξέλιξιν, νὰ μὴ βασίζεται πλέον εἰς ἀπηρχαιωμένους ἀντικλήψεις περὶ τῶν σχέσεων τῆς ἐπιστήμης πρὸς τὴν χριστιανικὴν πίστιν καὶ τὴν χριστιανικὴν ἠθικὴν, καὶ νὰ γνωρίξῃ ὅτι ἡ ἐπιστροφή πρὸς τὴν χριστιανικὴν πίστιν, μὲ τὴν ὁποίαν ἔχει συνυφανθῇ τοῦ Ἑθνους μας ἡ ὑπόστασις καὶ εἰκοσίων αἰῶνων ἱστορία, ὅχι μόνον ἐναρμονίζεται πλήρως πρὸς τὰ συμπεράσματα

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΚΑΙ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ Η.Ο.

	Π.	Ν.	
Δευτ.	19	2	Ἀβδίου προφ. Βαβλαάμ.
Τριτ.	20	3	Γρηγορίου Δεκαπόλ.
Τετ.	21	4	†ΕΙΣΟΔΙΑ ΘΕΟΤΟΛΟΥ
Πέμ.	22	5	Φιλίππου· κ.σ.α.
Παρ.	23	6	Ἀμφιλοχίου-Γρηγορίου ε.
Σάβ.	24	7	Κλήμεντος Ρώμης
ΚΥΡ.	25	8	† ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ Μμ.
Δευτ.	26	9	Ἀλυσίου, Στυλιανῶ δσ.
Τριτ.	27	10	Ἰακώβου Πέρσου Μμ.
Τετ.	28	11	Στεφάνου ὁμολ.
Περ.	29	12	Παρομόνου καὶ 370 μ.
Παρ.	30	13	† ΑΝΔΡΕΟΥ πρωτοκλ.
ΔΕ	ΚΕ	Μ	ΒΡΙΟΣ
Σάβ.	1	14	Ναοὺμ προφ.

τῆς προόδου τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης, ἀλλὰ καὶ ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴν ἐγγύησιν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν τεραστίων προβλημάτων τὰ ὅποια θέτουν ἐνώπιόν μας οἱ σημερινοὶ καιροί, τὴν ἐπιτακτικώτεραν προσταγὴν διὰ τὴν ζωὴν μας καὶ διὰ τὸ μέλλον μας.

Τὴν ἀνωτέρω δὴλωσιν ὑπογράφουν:

ΕΚ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ:

Ι. Καθηγηταὶ καὶ Ὑφηγηταὶ Πανεπιστημίου, Πολυτεχνείου καὶ ἱερατικῶν Σχολῶν:

Γ. Ἀθανασόπουλος, Β. Αἰγινήτης, Γ. Ἀναγνωστόπουλος, Π. Ἀναγνωστόπουλος, Γ. Βαρβόγλης, Θ. Βαρούνης, Χ. Βασιλειάδης, Κ. Βέης (Ἀκαδημαϊκός), Α. Βουρνάζος (Ἀκαδημαϊκός), Ἀγγ. Γαλανόπουλος, Ἡλ. Γαργάκης, Ι. Δαλιάνης, Ι. Δημητριάδης, Χαρ. Διαπούλης, Ι. Δοσινίδης, Ἐμμ. Ἐμμανουήλ (Ἀκαδημαϊκός), Ν. Ἐμπερικίος, Ι. Ζαχαριάδης, Π. Ζαχαρίας, Π. Ζερβός (Ἀκαδημαϊκός), Κ. Ἰσακίδης (Ἀκαδημαϊκός), Κ. Καββασιάνος, Α. Καραπιπέρης, Γ. Κορωνάιος, Θ. Κουγιουμτζής, Α. Κουτσουκώτας, Ν. Κρητικός, Ε. Κριεζής, Β. Κριμπάς (Ἀκαδημαϊκός), Δ. Κωτσάκης, Μ. Κωτσιόπουλος, Δ. Λαμπαδάριος (Ἀκαδημαϊκός), Κ. Μαλτζός (Ἀκαδημαϊκός), Μ. Μαραβέλακης, Ἡλ. Μαριολόπουλος, Μ. Μητόπουλος, Α. Μιχαλόπουλος, Α. Νικολαΐδης, Ι. Ξανθάκης, Α. Οικονομόπουλος, Κ. Παντιάδης, Κ. Παπαϊωάννου, Στ. Παπαδρέου, Δ. Πικιώνης, Στ. Πλακίδης, Ι. Πολίτης (Ἀκαδημαϊκός), Α. Σίνος, Θ. Σταθόπουλος, Α. Σῶχος, Α. Τζωρτζής, Ι. Τρικκαλῆς, Α. Τσακαλώτος, Σ. Χόρς, Π. Χριστόπουλος.

II. Διευθυνταὶ Ἰνστιτούτων:

Ι. Καρρᾶς (χημικός), Δ. Κατακουζηνός (θεολόγος).

ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ:

Ι. Καθηγηταὶ καὶ Ὑφηγηταὶ.

Κ. Ἀλιβιζάτος, Ι. Ἀναγνώστου, Γ. Ἀναστασόπουλος, Δ. Ἀντωνόπουλος, Γ. Ἀποστολάκης, Ι. Βέλτης, Ζ. Βλυσιδής, Κλ. Βουδούρης, Μαρ. Γερούλανος (Ἀκαδημαϊκός), Μελ. Γεωργόπουλος, Ν. Γεωργιόπουλος, Ἰσ. Γούναρης, Ἀρ. Γούτας, Γ. Δελγιάννης, Θ. Δοξιάδης, Σ. Δραγῶνας, Α. Θρουβάτος, Ζ. Καίρης, Γ. Καραγιαννόπουλος, Γρ. Κάτσας, Δ. Κομνηνός, Γ. Κοσμετάτος, Α. Κοτσαύτης, Δ. Κουρέτας, Β. Κούργιας, Γ. Κριμπάς, Γ. Κυριάκης, Κ. Κωνσταντινίδης, Σ. Λαμπίρης, Σ. Λιβιεράτος, Ν. Λούρος, Χ. Μαλτζός, Ι. Μαρκιανός, Γ. Μαρουδής, Π. Παταράγκας, Ν. Μιχαηλίδης, Κ. Μουτούσης, Δ. Μπικάκος, Ι. Νικολακόπουλος, Ν. Οικονομόπουλος, Σπ. Οικονόμου, Γ. Παμπούκης, Ε. Παναγιωτόπουλος, Σ. Πεζόπουλος, Α. Ρέλιας, Π. Ροντόπουλος, Σ. Σερέφης, Μ. Σιγάλας, Α. Σιμωνέτος, Στ. Σπεράντζας, Χ. Τούλ, Π. Τσέλιος, Γ. Τσοτσουλόπουλος, Ν. Τσοῦλος, Γρ. Χατζηβασιλείου, Π. Χόρς, Κ. Χωρέμης.

II. Ἱατροί, Διευθυνταὶ Νοσοκομείων καὶ Κλινικῶν.

Μ. Γαϊτανάκης, Γ. Γεωργακόπουλος, Π. Γρηγοράτος, Π. Ἰμπριάλος, Γ. Καραϊτιάς, Γ. Κατσαφάδος, Δ. Κουρούκλης, Ν.

Κυπρισσόπουλος, Μ. Μακκάς, Κ. Μαρούλης, Παν. Μητρόπουλος, Κ. Παληός, Γ. Παπαθανασιάδης, Ν. Παπατέστας, Δ. Σφαλαγκάκος, Α. Φλώρος, Δ. Χαροκόπος.

ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ:

Καθηγηταὶ καὶ Ὑφηγηταὶ.

Φ. Βέγλερης, Κ. Γαργάκης, Ἡλ. Γάφος, Δ. Καλιτσουάνης, Ι. Καποδίστριας, Γ. Μαριδάκης (Ἀκαδημαϊκός), Γ. Ράμμος, Κ. Ρόκας, Γ. Σιμωνέτος, Κ. Σοφράς, Κ. Τριανταφύλλοπουλος (Ἀκαδημαϊκός), Α. Τσιριντάνης, Χ. Φραγκίστας.

ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ:

Καθηγηταὶ καὶ Ὑφηγηταὶ.

Ν. Βλάχος, Δ. Ζακυνθινός. Μαρ. Καλλιγὰς, Σωκρ. Κουγέας (Ἀκαδημαϊκός) Φ. Κουκούλης, Σπ. Μαρινάτος, Γ. Οικονόμου (Ἀκαδημαϊκός), Α. Ὀρλάνδος (Ἀκαδημαϊκός), Ι. Παπασταύρου, Ι. Σταματάκος.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Στυλ. Λυκούδης (Ἀκαδημαϊκός), Σωτ. Σκίτης (Ἀκαδημαϊκός), Γ. Ἀμπάτης, Αλ. Γιαννόπουλος, Ἀστ. Κοβατζής, Π. Κριναῖος, Φ. Μιχαλόπουλος, Στ. Μπολέτζης, Μέλης, Νικολαΐδης, Π. Παπατζώνης, Γ. Σταμπολής, Αγγ. Τερζάκης, Π. Φλώρος, Π. Χάρης.

Καὶ αἱ Κυρίαι:

Ἡβη Σκανδαλάκη (Μελισσάνθη), Ἀθ. Ταρσούλη, Φωτ. Τζωρτζάκη, Ζωή Φράγκου.

ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΩΔΕΙΟΥ

Ο. Ἀργυρός, Θ. Βαβαγιάννης, Σπ. Βικάκος, Κ. Κυδωνιάτης, Π. Μαθιόπουλος, Δ. Μαρής, Σπ. Παπαλοῦκας, Γ. Σκλάβος, Α. Σκόκος, Δ. Τσίπουρας.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΑΣ**ΔΙΑ ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ**

Ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Διαυλείας κ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ

Γένσεις καὶ ἱστορία τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου

(Συνεχία ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐπὶ τέλους ἐν ἔτει 1582 ὁ Πάπας Γρηγόριος Δ' ἐπραγματοποίησεν τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ Ἰουλιανοῦ καθηγιασμένου Ἡμερολογίου διὰ τοῦ Γρηγοριανοῦ. Μόλις οὗτος ἀνελθὼν τὴν ἑδρὰν τῶν Παπῶν κατήρτισεν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ καρδινάλιου Σιρλέτου πρὸς ὁριστικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος. Μέλῃ ταύτης ἦσαν ὁ ἐκ Καλαβρίας Ἀλοῖσιος Λέλιος, ὁ συντάξας τὸ καὶ ἐφαρμοσχὲν σχέδιον, ὁ ἀδελφὸς τοῦτοῦ Ἀντόνιος, ὁ Εἰζνίζιο Dante, ὁ Γερμανὸς ἱεσοῦτης Χριστόφορος Κλάβιος καὶ ὁ Ἰσπανὸς μαθηματικὸς Pedro Chacon. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη προβάσας εἰς τὸν καταρτισμὸν νέου Ἡμερολογίου ἔλαβε ὡς βάσιν τὸ Ἰουλιανὸν τὸ ὁποῖον μετερρῦθμisen ὡς ἀκολουθῶς. Διὰ τὴν μηδεμίαν τὴν κατὰ 128 ἔτη ὑπέρβασι 1 ἡμέρας, ὥρison ὅπως ἐκ τῶν ἐτῶν ἐνὸς αἰῶνος, ἦτοι 100 ἐτῶν θεωροῦνται δέσκατα μόνον τὰ διαιρούμενα διὰ 400. Ἀφῆρσεν οὕτω 3 ἡμέρας εἰς 400 ἔτη ἀντὶ εἰς 386 ἔτη.

Ταῦτοχρόνως δὲ διὰ τὴν ἐπανέλθῃ ἡ ἐαρινὴ ἰσημερία ἀπὸ τὴν 11 Μαρτίου εἰς τὴν 21ην τοῦ ἰδίου μηνός, διέταξεν ὅπως ἡ ἐπαύριον τῆς 4ης Ὀκτωβρίου λογισθῇ 15 Ὀκτωβρίου, ἦτοι ἐβρόχθισε 10 ἡμέρας, καὶ οὕτω ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία μὴ δεχθεῖσα τὴν ἀπόφασιν ταύτην παρουσιάσθη μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἡμῶν διαφορά τότε 10 ἡμερῶν καὶ τὴν 29 Φεβρουαρίου τοῦ 1700 ἐγένετο ἡ διαφορά 11 ἡμερῶν καὶ μέχρι σήμερον 13 ἡμερῶν.

Ἐξεδόθη ἀπόφασις τοῦ Πάπα, ἵνα εἰς ὅλην αὐτὴν ἐπικράτειαν ἐφαρμοσθῇ τὸ νέον Ἡμερολόγιον, ὅπερ καὶ ἀνομασθῇ Γρηγοριανὸν ἐκ τοῦ ὀνόματός του. Ἡ ἐγκύκλιος τοῦ Πάπα διὰ τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ φέρει τὴν βούλᾶν, ἥτις ἐχει Ἡμερομηνίαν 24 Φεβρουαρίου 1582 καὶ ἀρχεται

ἀπὸ τῶν λέξεων inter gravissimas.

Τὶ νομίζετε συνέβη; Ὁ λαὸς θὰ ἐπρεπε νὰ δεχθῇ ἀσυζητητὴ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Πάπα, ἐπειδὴ ὅμως ἐγγνώριζε νὰ φοβεῖται τὸν Θεὸν ἄλλοι ἢ τοὺς ἀνθρώπους χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ τὸ μέγιστον κύρος τοῦ Πάπα καὶ τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν αὐτοῦ, ἀντίστοιχον. Δὲν ἐδέχθη ὁ λαὸς τῆς Δύσεως τὸ νέον Ἡμερολόγιον καὶ ἤρξαν πανταχόθεν διαμαρτυρίαι καὶ ταραχαί. Προσπάθειαι ὑπεράνθρωποι κατεβλήθησαν νὰ πείσουν τὸν λαὸν νὰ ἀποδεχθῇ τὸ νέον Ἡμερολόγιον ἀλλ' εἰς μάτην. Τέλος κατέφυγον οἱ κληρικοὶ τῶν εἰς τὰ ψευδοθάματα. Ὑπεστήριζον ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτὰ ἐδέχθησαν τὴν μεταρρῦθμιν καὶ ἐγίναν θαύματα κατὰ τὸ νέον Ἡμερολόγιον. Προϊόντες τοῦ χρόνου καὶ ἐπὶ αἰῶνα ὁλόκληρον ἀπασχολήθη ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία νὰ ἐπιβάλλῃ μεταξὺ τῶν πιστῶν τῆς τοῦ ὑπ' αὐτῆς καταρτισθέντος νέου Ἡμερολογίου.

Χαρακτηριστικὰ εἶναι τὰ ἀκόλουθα ἐν προκειμένῳ.

Ἐν Σουηδία ὁ βασιλεὺς Κάρολος Θ', φοβούμενος μήπως ἡ ἀφαίρεσις τῶν 10 ἡμερῶν προκαλέσῃ ταραχάς, ὅπως συνέβησαν τοιαῦται εἰς τὴν Ρῆγαν, διέταξεν ἡ ἀφαίρεσις νὰ γίνῃ βαθμιαία ἀπὸ τοῦ 1696 μέχρι 1744 ἀφαιρούμεναι κατ' ἕτος μίαν ἡμέραν.

Ἐπίσης εἰς τὴν Ἀγγλίαν, λαὸς φίλος τῶν παραδόσεων καὶ πιστὸς φύλαξ αὐτῶν, ἐξηγέρθη οὐσώμως καὶ διοργανώσας διαδηλώσεις μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν λόρδον Chestertield ἐκραύγαζε «ἀποδώσατέ μὲ τὰς 10 ἡμέρας».

Ἐπὶ τέλους ἡ Εὐρώπῃ συνεμορφώθη καὶ ἀπεδέχθη τὸ ἔργον τοῦ Πάπα Γρηγορίου τοῦ II' ἐπειτα ἀπὸ ἀντίστασιν τῶν λαῶν ἐπὶ 170 ἔτη ἦτοι περίπου δύο αἰῶνας. Οὕτω ἡ Παπικὴ Ἐκκλησία καυχᾶται διὰ τὴν νικην λυπεῖται ὅμως, διότι ὑπάρχουν ἀκόμη Ὁρθόδοξοι λαοί, οἵτινες δὲν θέλουν νὰ ὑποταχθῶσιν. Τοῦτο τὴν καίμει νὰ ἐργάζεται διαρκῶς, ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν ὑποταγὴν καὶ τῶν Ὁρθοδόξων.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εὐθὺς ἀμέσως κατεδικάσεν τὴν Γρηγοριανὴν μεταρρῦθμιν. Ἀκριβῶς τῷ 1582 οἱ Πατριάρχαι Μεσσηνίας Β' Ἰερεμίας Β', Ἀλεξανδρείας Κωνσταντίνος Πηγάς, Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος καὶ Ἀντιοχείας Ἰωακείμ Γ', ὃν ἀντιπροσέπευ ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Μελέτιος Πηγάς συνυπέγραψαν κοινὴν διαμαρτυρίαν ἐναντίον τῶν Λατίνων, οἵτινες ἠγάγκαζον βίᾳ τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ χριστιανοὺς νὰ τὴν δεχθῶν. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰερεμίας Β', ἔγραψεν εἰς τοὺς Ὁρθοδόξους τῆς Πολωνίας, ἀφορίζων πάντας ὅσοι θὰ τὴν ἐδέχοντο, τῷ δὲ 1583 συνήλθεν ἐν Κωνσταντίνῳ Σύνοδος τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἥς μετέσχον οἱ τέσσαρες Πατριάρχαι καὶ ὁ πληρεξούσιος τῆς Ρωσίας μετὰ πολλῶν Ὁρθοδόξων Ἀχιερῶν ἐκπροσώπων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐπανάλαβε τὸν ἀφορισμὸν τοῦ Ἀγιατάτου Πατριάρχου Ἰερεμίου Β' καὶ ἐξάπελυσεν ἐγκύκλιον ἀναφέρονσαν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ταῦτα. «Ὅστις δὲν ἀκολουθεῖ τὰ ἔθιμα τῆς Ἐκκλησίας ὡς αἱ ἐπὶ Ἀγία Οἰκουμένη καὶ Σύνοδοι ἐθέτισαν καὶ τὸ Ἅγιον Πάσχα καὶ τὸ Μηνολόγιον καλῶς ἐνομοθέτησαν νὰ τηρῶνται, καὶ βούλεται ἀκολουθεῖν τὸ νέον Πασχάλιον καὶ Μηνολόγιον τῶν ἀστρονόμων τοῦ Πάπα καὶ ἐναντιοῦται εἰς πάντα ταῦτα καὶ βούλεται ἀνατρέψαι καὶ καταργῆσαι, ἅς ἔχῃ Ἀνάθεμα καὶ ἐξω τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἅς εἶναι καὶ τῆς τῶν πιστῶν ὁμηγύρεως... κτλ.»

Ἀεὶζι νὰ προσεσώμεν ὅτι οἱ Παπικοὶ τῶν Ἰονίων καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων οὐδέποτε ἠκολούθησαν τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον. Ἀμα τῇ ἀνακοίνωσει τῆς μεταρρῦθμσεως ταύτης ὑπὸ τοῦ Πάπα, ἐδήλωσαν ὅτι ἀδυνατοῦν νὰ τὴν δεχθῶν, διότι δὲν θέλουν νὰ διαφανήσων πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς τῶν Ὁρθοδόξων. Ταραχαὶ συνέβησαν καὶ ἰδίως εἰς Ζάκυνθον καὶ ἠναγκάσθη ὁ πρόνοητής Ἀντόνιος Βενιέρης νὰ γράψῃ εἰς τὴν Βενετικὴν Κυβέρνησιν (15 Ἰανουαρίου 1582) Συνέστησε εἰς τὸν Σεβ. Λατίνον Ἐπίσκοπον νὰ μὴ ἀνακοινώσῃ τὴν Ἡμερολογιακὴν μεταρρῦθμιν φοβούμενος ταραχάς. Ἀλλῶς τε καὶ οὐ

δεμίαν εἶχον ὁδηγίαν ἐκ μέρους ὁμῶν. Φρονῶ ὅτι εἰς τὰ μέρη αὐτὰ εἶναι προτιμώτερον ν' ἀγνοῇ ἢ μεταρρυθμισίς. (Ἀκολουθεῖ)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Υπὸ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Διαυλείας
κ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ'. ΛΟΥΚΑ

Εὐαγγέλιον (Λουκᾶ ιη' 18—27)

ΔΙΑΔΑΣΚΑΛΙΑ

Ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου

«Τὶ μὲ λέγεις ἀγαθόν; Οὐδείς ἀγαθός, εἰμὶ ὁ Θεός.» Τρόμος μὲ καταλαμβάνει ἀγαπητὲ ἀναγνώστα, δὲν τοὺς λόγους αὐτοὺς ἀκούω ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ἀναμαρτήτου Σωτῆρος ἡμῶν.

Ἀλήθεια τρομάζει κανεὶς, διότι πῶς ὁ ἀναμαρτήτος Ἰησοῦς δὲν ἐδέχθη τὴν τοῦ ἀγαθοῦ, δηλαδὴ τοῦ ἀναμαρτήτου τὴν προσωνυμίαν; Ἰησοῦ μου, Σὺ ὁ ἀναμαρτήτος, ὁ ἄπειρος εἰς ἀγαθότητα δὲν ἐδέχθη τὴν προσωνυμίαν αὐτὴν τοῦ Ἀγαθοῦ, ἥτις μόνον εἰς Σὲ ἀνήκει, τί εἴπωμεν ἡμεῖς οἱ μέχρι κεφαλῆς ἁμαρτωλοὶ καὶ πονηροί; Ἀλλ' ὅχι, δὲν ἐδέχθη τὴν προσωνυμίαν ταύτην θέλων νὰ δεῖξῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον ὅτι τὸ ἀναμαρτήτον ἀνήκει μόνον εἰς τὸν Θεόν. Ἡ ἄπειρος Σου πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀγάπη, αὐτὴ ἠθέλησε νὰ προφυλάξῃ τοῦτον καὶ ἀπ' αὐτὸ τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον εἶναι ὄντως ὀλέθριον δι' αὐτόν, δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ νὰ πιστεύῃ ὅτι δὲν ἔχει ἁμαρτίαν καὶ νὰ πλανᾶται διαπρατίνων ἁμαρτίαν ἀπὸ πρωῒας μέχρις ἑσπέρας χωρὶς νὰ αἰσθάνεται τὸ βάρος τῶν καὶ νὰ λέγῃ ἑαυτὸν ἀναμαρτήτον.

Πράγματι εἶναι ὀλέθριον τὸ νὰ πιστεύῃ κανεὶς ὅτι εἶναι ἀναμαρτήτος καὶ δημιουργεῖ δι' ἑαυτὸν φοβεράς συνέπειας. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἰδιαίτερος συμβαίνει εἰς τὸν οὕτω φρονούντα ἄνθρωπον, εἶναι ὅτι καθίσταται ἀσεβής καὶ περιφρονεῖ ἄνευ οὐδενὸς ἐλέγχου τῆς συνειδήσεώς του τὸ Μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως καὶ πολλὰκις προσέρχεται ἄνευ αὐτοῦ εἰς τὴν Θεῖαν Μετέληψιν τοῦ Σωτηρίου Σώματος καὶ Αἵματος, κατόπιν δὲ ἐν συνεχείᾳ περιφρονεῖ ὅλα ἐν γένει τὰ χριστιανικά του καθήκοντα καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ λέγῃ δι' ἑαυτὸν ὅτι εἶναι ἀναμαρτήτος. Πόσον λυπηρὸν εἶναι τὸ κατάντημα τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν ἀπατηθῇ καὶ πιστεύῃ ὅτι εἶναι ἀναμαρτήτος. Αὐτὸς καὶ ἐγκλήματα ὅταν διαπραττῇ πιστεύει ὅτι εἶναι ἀναμαρτήτος.

Βλέπεις λοιπὸν ἀναγνώστα μου, πῶς ἡ ἄπειρος Ἀγάπη τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, ἐφρόντισε νὰ μᾶς προστατεύσῃ ἀπ' αὐτὸ τὸ μεγάλο κακόν; Πρόσεξε ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ πιστεύσης εἰς τὸ ὅτι δὲν εἶσαι ἁμαρτωλός. Εἴμεθα ἁμαρτωλοὶ καὶ πάντοτε πρέπει νὰ ζητοῦμεν τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου μας. Αὐτὸ ἐπίστευον καὶ οἱ πατέρες μας οἱ Ἅγιοι οἱ ὅποιοι εἰς τὰς εὐχὰς τῶν ἑλεγον· «Ἐάν γάρ εἰς κρίσιν ἔλθῃς μετὰ τῶν δούλων σου, οὐδείς εὐρεθήσεται καθαρὸς ἀπὸ ὀύπου, ἀλλὰ πᾶν στόμα φραγήσεται μὴ ἔχον τι ἀπολογίσασθε».

Συμπληρωματικῶς δὲ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα διὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου λέγει. «Ἐάν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν

οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἀλήθεια οὐκ ἐστὶ, ἐν ἡμῖν».

Υπάρχουν ἄνθρωποι νὰ ἔχωσι αὐτὴν τὴν δύναμιν, ὥστε νὰ παραδεχθοῦν ὅτι εἶναι ἀναμαρτήτοι; Ναι δυστυχῶς εἴμεθα πολλοὶ καὶ ξεύρετε μὲ ποίους ὁμοιάζομεν; Μὲ ἐκεῖνον τὸ ἀνόητον ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος προσπαθεῖ νὰ πηδήσῃ ἐναντὶ ὀρηκτικῶν ποταμῶν, ὅστις ἔχει ἀνοιγμὰ εἰκοσι μέτρων, καὶ μόλις ἐπιχειρήσῃ τοῦτο ὀλίπεται εἰς τὸ μεθ' ὀρμῆς μεγάλῃς ῥέον ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ καὶ πνίγεται παρασυρόμενος ὑπ' αὐτοῦ.

Ἰησοῦ μου εἴμεθα ἁμαρτωλοὶ τὸ ἔλεός σου τὸ ἄπειρον ἐπικαλούμεθα. Λὸς εἰς ἡμᾶς τὴν φρόνησιν νὰ πιστεῦωμεν ὅτι εἴμεθα ἁμαρτωλοὶ, διότι οὕτω θὰ σπεύδωμεν εἰς Σὲ καὶ θὰ φεύγωμεν ἐκ τῆς ψυχικῆς καταστροφῆς τὴν ὁποῖαν δημιουργεῖ ἡ ὑπερήφανος γνώμη τοῦ θέλοντος νὰ πιστεύῃ ὅτι εἶναι ἀναμαρτήτος Ρῦσαι ἡμᾶς Κύριε τοῦ ὀλεθρίου τούτου κακοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ'. ΛΟΥΚΑ

Εὐαγγέλιον (Λουκᾶ ιη' 35—43)

ΔΙΑΔΑΣΚΑΛΙΑ

Ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου

Ἀλήθεια ἡ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ τοῦ Θείου Λουκᾶ, εἰς τὴν ὁποῖαν μᾶς διηγείται οὕτως τὴν θεραπείαν τοῦ τυφλοῦ τῆς Ἱερουζῆς ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ πόσα ὠραία πράγματα μᾶς διδάσκει. Ἐγὼ ὅμως ὅταν ἀκούω ὅτι ὁ Κύριος ἐθεράπευσεν τυφλὸν λέγω καθ' ἑαυτόν; Διὰ τί Κύριε μου δὲν θεραπεύεις καὶ τὴν ἰδικήν μου τύφλωσιν καὶ τόσων ἄλλων ἀνθρώπων ποὺ τυφλοὶ ζοῦν μέσα εἰς τὴν ζωὴν; Ἰσως ὁ ἀναγνώστης μου νὰ παραξενεύεται, ὅταν βλέπῃ εἰς τὰς γραμμὰς ταύτας νὰ ἀποκαλῶ ἑαυτὸν τυφλὸν καὶ πολλοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Ὅχι ὅμως διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονήτῃ, ὅτι ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη τύφλωσις, ἡ τύφλωσις τὴν ὁποῖαν προκαλεῖ ἡ ἁμαρτία εἰς τὴν ψυχὴν! Ἀλλοῖμονον αὐτὴ ἡ τύφλωσις εἶναι περισσότερον τρομερὰ ἀπὸ τὴν τύφλωσιν τῶν σωματικῶν ὀφθαλμῶν! Ὁδυνηρὰ δὲ καὶ ἀπαισία εἶναι ἡ τύφλωσις τῆς ἀπιστίας.

Μέσα εἰς ἐν ἀτελείωτον σκότος ζῇ ὁ ἄπιστος. Καὶ ὡς νὰ εἶναι βυθισμένος μέσα εἰς ἕναν λήθαργον, εἰς ὕπνον βαθύ οὗτος δὲν δύναται νὰ ἴδῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ οὕτω πλάθει ὄνειρα μὲ τὴν ἀνάπληρον φαντασίαν του καὶ εἰς αὐτὰ πιστεύει, Δὲν ὑπάρχει Θεός! Ὅλα εὐρέθησαν τυχαίως καὶ ὅλα τρέχουν τὸν δρόμον τῶν μοιραίων, τίποτε δὲν ὑπάρχει! Αὐτὰ λέγει ὁ ἄπιστος! Τί συμβαίνει ὅμως εἰς αὐτόν; Ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς εἶναι δυνατόν νὰ τὰ ἔχῃ, καὶ σοφίαν καὶ πλοῦτη καὶ δόξας καὶ τιμὰς, εἶναι ὅμως πάντοτε ἀνήσυχος καὶ πάντοτε ταραγμένος, ὡς τὸν ληστὴν, τὸν ὁποῖον τὸ πέταγμα τοῦ πτηνοῦ τὸν ταράσσει καὶ πανταχοῦ βλέπει τὴν δικαιοσύνην μὲ τὸ ὄπλο εἰς τὸ χεῖρ νὰ θέλῃ νὰ τὸν τιμωρήσῃ.

Θέλεις ἀναγνώστα μου, νὰ ἐννοήσῃς ποία διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ πιστοῦ καὶ ἀπίστου; Λάβε ὑπ' ὄψιν σου ἕνα Χριστιανὸν ποὺ πιστεύει, πτωχός, ῥακένδυτος, τὸν μασιζοῦν ἢ στέργεις καὶ ἡ πεῖνα, αὐτὸς εἶναι εὐτυχής, διότι μέσα εἰς τὸν πόνο του τὸν μεγάλο, ἐάν

ἀνοίξῃ τὸ στόμα του νὰ ψάλλῃ πρὸς τὴν Παρηγορήτριαν Παρθένον «Ὁ Γλυκάσμος τῶν ἀγγέλων τῶν θλιβωμένων ἡ χαρὰ γλυκύνεται ὁ πόνος του, γεμίζει ἡ ψυχὴ του ἀπὸ χαρὰ, καὶ τὰ μάτια του δακρύζουν ὅχι μὲ τὸ δάκρυ τοῦ πόνου, ἀλλὰ μὲ τὸ δάκρυ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐτυχίας».

Ὁ ἄπιστος ὅμως τί ἔχει; Εἰς τὸν πόνον ποὺ θὰ προσφύγῃ;

Τὰ συναισθήματα τῆς χαρᾶς δὲν τὰ εὐρίσκει, ὅπου καὶ ἂν σταθῇ, διότι αὐτὰ μόνον εἰς τὸν Θεὸν εὐρίσκονται, διότι ὁ Θεὸς εἶναι πνεῦμα καὶ αὐτὰ ὡς πνευματικὰ δυνάμεις ἀνέκουν εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ὁ ἄπιστος ὁ δυστυχὴς ὡς ἂν τὸ καρὰβι ποὺ κλυδωνίζεται ἀπὸ τὰ ἄγρια κύματα οὕτω καὶ αὐτὸς κλυδωνίζεται ἀπὸ τὰ κύματα τῆς ἀπογορευσεως καὶ τῆς ἀπελπισίας καὶ πνίγεται, νὰ πνίγεται καὶ χάνεται μὲ ἕνα τέλος φρικτόν.

Ὁ ἄπιστος δὲν ἔχει ἰδανικά, στερεῖται λογικῆς καὶ εἶναι προσηλωμένος εἰς τὴν ὕλην. Θέλει νὰ ψηλαφήσῃ τὸν Θεὸν διὰ νὰ πιστεύσῃ. Ὅλα γύρω του φωνάζουν ὅτι τὸ παντοδύναμο χεῖρ τοῦ Θεοῦ τὰ ἐδημιούργησε, ὅτι Ἐκεῖνος δι' ὅλα προνοεῖ, Ἐκεῖνος ἔχει τὴν δύναμιν νὰ δίδῃ εἰς τὸν κόσμον τὸ φῶς καὶ τὴν παρηγορίαν. Ὅμως ὁ ἄπιστος δι' ὅλα αὐτὰ προσπαθεῖ νὰ εὕρῃ μίαν λύσιν σύμφωνον μὲ τὰς ἰδικὰς του ιδέας καὶ αὐτὴν προβάλλει πάντοτε, ἀδιάφορον ἐάν πίπῃ ὡς ἂν πύργος χαρτίνος ἀπὸ τὴν δύναμιν τῆς λογικῆς. Δυστυχῶς ὁ ἄπιστος! Ὡσάν τὸ κυνηγημένον πτηνὸν φροντίζει κάπου νὰ ἀκουμπίσῃ διὰ νὰ εὕρῃ τὴν γαλήνην, μὰ ἡ ἀμφιβολία σὰν τοῦ κυνηγοῦ τὸ ὄπλον τὸν καταδιώκει καὶ πάντοτε γυρίζει χωρὶς νὰ δύναται νὰ εὕρῃ κλάδον νὰ καθίσῃ καὶ νὰ ἀναπαύσῃ τὰ καυρασμένα του φτερά. Ἡ εὐτυχία τοῦ πιστοῦ εἶναι ζηλευτή!

Ὁ Κύριε βοήθει μοι τῇ ἀπιστίᾳ καὶ σῶσον με ἀπὸ τὴν ψυχικὴν τύφλωσιν.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Καθίσταται γνωστόν, ὅτι τὸ ἡμερολόγιον τοῦ τοῖχου ὡς καὶ τῆς τοῦ πύργου ἐξετιμώθησαν καὶ λίαν προσεχῶς θὰ ἀρχίσῃ ἡ διανομή των.

Ἡ τιμὴ αὐτῶν ἐκानονίσθη ὡς ἀκολούθως:

1) Τοῦ τοῖχου ἄνευ χαρτονίου Λογ. 2.000

2) Τῆς τοῦ πύργου » 600

3) Τοῦ χαρτονίου τοῦ τοῖχου » 500

Ἀνέλυσσε τὸ ταχύτερον πρὶν διατεθῶσι πόσα ἐξ αὐτῶν θὰ χρειάζηται.

Εἰς τὸ Λαφνὶ καὶ εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ λόφου τοῦ Προφήτου Ἠλίου ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς ὁδοῦ πωλεῖται οἰκία μὲ περιοχὴν καὶ Ναὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Πολυκάρπου κατὰ τὸν δὲ ἡσυχαστήριον. Πληροφορίαι Χαλκοκονδύλη 7, Ἀθήναι Τηλ. 33.839 ἢ 47.774.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ. Ο. Χ.

Ἐκφράζει τὴν εὐαρέσκειαν τῆς πρὸς τὰ Διοικ. Συμβούλια τῶν Παραρτημάτων Κορίνθου καὶ Σπάτων Ἀττικῆς, ἅτινα ἐκτὸς τῶν τηλεγραφημάτων ἅτινα ἀπέστειλαν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος καὶ προσωπικῶς παρουσιάσθησαν εἰς τοὺς Βουλευτάς των καὶ ἐξήγησαν τὴν ἵπποστήριξιν τῆς ὑποθέσεως μας καὶ δι' τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν δι' ἄρθρον εἰδικῶν ἐν τῷ Συντάγματι.

Προτρέπειται δὲ πατρικῶς καὶ λοιπὰ ἀνά τὴν Ἑλλάδα Διοικ. Συμβούλια τῶν Παραρτημάτων Γ.Ο.Χ. τῆς Πανελληνίου Θερσευτικῆς Ὁρθοδόξου Κοινωνίας ὅπως μνησθῶσι τὰ τῆς Κορίνθου καὶ τῶν Σπάτων Παραρτήματα. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

Τὴν 1ην Νοεμβρίου ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Διαιυλείας κ. Πολύκαρπος ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Ἱερ. Ναὸν Ἀγίας Τριάδος Ν. Νικαίας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων καὶ ἐχειροτόνησεν εἰς Διάκονον τὸν Μοναχὸν Ἰωσήφ ἐκ τοῦ χωρίου Μαρίνης Μακεδονίας.

Ἐπίσης τὴν 4ην τοῦ ἰδίου μηνὸς ἐλειτούργησεν εἰς τὸν ἴδιον Ἱερὸν Ναὸν καὶ ἐχειροτόνησεν τὸν Διάκονον Ἰωσήφ εἰς Πρεσβύτερον καὶ τὸν Παντελεήμονα Γκιὰλην ἐκ Χίου εἰς Διάκονον τὴν ἐπομένην δὲ ἐχειροτόνησεν τοῦτον εἰς Πρεσβύτερον.

Τὴν 8ην Νοεμβρίου ὁ Πανιερώτατος Ἀρχιεπίσκοπος τῶν ἐν Ἑλλάδι Γ. Ο. Χ. ἐλειτούργησεν εἰς τὸν ἐν Ν. Ἰωνίᾳ πανηγυρίζοντι Ἱερῷ Ναῷ τῶν Παμεγρίων Ταξιάρχων.

Τὴν 10ην Νοεμβρίου ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ πανηγυρίζοντι Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Μεγαλομ. Μηνᾶ ἐν Ἀμφιάλῃ Πειραιῶς.

Τὴν 14ην Νοεμβρίου ἐλειτούργησεν ἐν τῷ πανηγυρίζοντι Ἱερῷ Ναῷ Ἀγίου Φιλίππου Πειραιῶς.

Τὰ Ὀν-μαστήρια τοῦ Πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. Χρυσόστομου

Τὴν 13ην Νοεμβρίου ἑορτὴν τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως τοῦ Χρυσόστομο ὁ Πανιερώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. Χρυσόστομος ἄγων τὴν ἐπέτειον τῶν ὁνομαστῶν Του, ἐλειτούργησεν ἐν τῷ ἐν Κυψέλλῃ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου συμπαραστατοῦμενος ὑπὸ πολλῶν κληρικῶν μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Πανοσιολογιώτατον Πρωτοσύγκελλον κ. Ἀλέξανδρον. Εἰς τὴν Θείαν λειτουργίαν ἦν παρρηκολούθησεν πλῆθος κόσμου παρέστησαν τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Μετὰ τὴν Θείαν λειτουργίαν τὸν Πανιερώτατον προσεφώνησεν ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Μεγαρίδος κ. Χριστοφόρος ἐκ μέρους δὲ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλος κ. Ἀλέξανδρος.

Τέλος οἱ πιστοὶ ἐν καταφανῇ χαρᾷ καὶ βαθύτατῳ σεβασμῷ προσήρχοντο πρὸ τοῦ Πανιερωτάτου καὶ ᾠχόντο αὐτῷ κατασπαζόμενοι τὴν Δεξιάν Αὐτοῦ.

Τὴν 9ην Νοεμβρίου συνήλθον εἰς κοινὴν ἀσκήσιν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ Διοικ. Συβούλιον τῆς Πανελληνίου Ὁρθοετικῆς Ἐθνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινωνίας.

Σκοπὸς τῆς συσκέψεως ὑπῆρξεν ἡ σύγκλησις τοῦ Πανελληνίου Συνεδρίου τῶν Γ.Ο.Χ. ἐν Ἀθήναις.

Ἐκ τῆς συσκέψεως προέκυψεν, ὅτι ἐπιβάλλεται τὸ ταχύτερον ἡ σύγκλησις τοῦ τοιοῦτου Συνεδρίου, ἵνα ἀποδειχθῇ εἰς τὰς Κρατικὰς ἀρχάς, ὅτι ἡ μερὶς ἡ ἀκολουθοῦσα τῷ πάτρῳ ἑορτολόγιον εἶναι ἀρκετὰ ἀξία λόγου εἰς ἀριθμὸν, εἰς ποῖον καὶ εἰς Πίστιν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν γνώμην τινῶν, ὅτι οἱ Παλαιοημερολογίται εἶναι ἐλάχιστοι, ἄνθρωποι καθυστερημένοι ὀπισθοδρομικοὶ καὶ γραῖδια, εἰς ἣν καὶ ἀφίεται ἡ τηρουμένη στάσις τῶν ἀρμόδιων, οἵτινες ἐνοχλοῦσιν ἡμᾶς διαρκῶς καὶ διώκουσι.

Τὸ Συνεδρίον θὰ ἐπίλυση τὰ ζωτικώτερα τῶν ζητημάτων τοῦ Ἀγῶνος τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ θὰ σταματήσῃ τὸν ἐναντίον αὐτῶν πόλεμον, ὅστις ἐνεργεῖται κατ' αὐτῶν τῇ ὑποδείξει τῆς Νεοημερολογικῆς Ἐκκλησίας, ἥτις δὲν θέλει νὰ πιστεύῃ ὅτι διὰ τοῦς Παλαιοημερολογίτας δὲν ὑπάρχει αὕτη.

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΤΟΥΣ ΧΙΛΙΑΣΤΑΣ

Ἀγαπητὰ τέκνα ἐν Κυρίῳ τοὺς λίαν ἐπικινδύνους ἐχθροὺς τῆς ἀμωμότητος ἡμῶν πίστεως, οἵτινες δυστυχῶς καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων παρέσυραν, ὅπως ἔχομεν τὴν Μαρίαν Ζαχαροπούλου, κάτοικον τῆς δοῦς Κουκαίου τέκμα, ἥτις ἦτο μία ἐκ τῶν καλῶν Χριστιανῶν μας καὶ σήμερον πλησιάζει τοὺς Γ.Ο.Χ. καὶ διδάσκει εἰς αὐτοὺς τὸν χιλιασμὸν. Προσεξάτε τὴν λοιπὴν.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

Τὸ σημερινὸν Εὐαγγέλιον διδάσκει περὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ πλούτου, ὅταν τοῦτον διαχειρίζονται ἄνθρωποι χρηστοί. Ἀναφέρει δὲ καὶ τὴν παραβολὴν τοῦ ἀφρονος πλουσίου, ὅστις, ἐνῶ ἀπῆλθε τοσοῦτον ἀγαθόν, καὶ ἐνῶ εἶχε τόσα καθήκοντα νὰ ἐκπληρώσῃ, ἐθεώρησε καλὸν νὰ κρημνίσῃ τὰς πληρῆς σίτου ἀποθήκας του καὶ νὰ ἐγείρῃ νέας.

Δυστυχῶς, ὑπάρχουσι τοιοῦτοι πλούσιοι πολλοὶ ἐν τῇ συγχρόνῳ κοινωνίᾳ, πλούσιοι ἀφρονες, διαθέτοντες ἀσκόπως τὴν περιουσίαν αὐτῶν, ἐνῶ ἤδυναντο καὶ τοὺς ἐνδεδεῖς δι' αὐτῆς νὰ περιθάλλουν καὶ ἔργα κοινωφελῆ νὰ ἰδρύνουν, ὑπάρχουν τόσαι ἀνάγκαι σήμερον, ὑπάρχουν τόσαι πυροποδοστικὴ πληγὰ καὶ δέδομεναι θεραπείας, ὑπάρχουν μητέρες εἰς τὴν ἐσχάτην ἐνδειαν διατελοῦσαι καὶ μὴ δυνάμεναι νὰ θρέψουν τὰ βρέφη των, καὶ ἀπειρία δυστυχῶν καὶ ἀποκλήρων τῆς μοίρας, τῶν ὁποίων ἀβίωτος ὁ βίος καὶ κόλασις μαύρη ἢ δι' ἀνθῶν ἐστροφωμένη γῆ, ἢ ἀκάνθας μόνον δι' αὐτοὺς βλαστάνουσα. Καὶ ὅμως ὁ πλοῦτος ρέει ἀφθόνην διὰ τοὺς εὐτυχεῖς. Ἡ κυρία τοῦ ζαπλοῦτου παραγγέλει ἀμφοῖς ἐκατομμύρια δραχμῶν διὰ τὴν ἀγορὰν τελειοτάτων αὐτοκινήτων. Εἰς τὰ διάφορα κέντρα ἀναψυχῆς ἐξοδεύει ἀφιδῶς. Ἐνῶ ὁ πένης, ὁ ἀσθενὴς στεναίνει... μὴ ἔχων ὄβολον διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν φαρμάκων τὸν οὗτε διὰ τὸν ξηρὸν ἄρτον, ἐνῶ ἡ μήτηρ πεινᾷ καὶ αἱ δύο πηγαὶ τῆς ζωῆς στερεῦσασαι εἰς τὸ στήθος τῆς, εἶνε ἀνίκανοι νὰ θρέψουν τὸ μόνον τῆς τέκνον. Καὶ οὕτω ἀποθνήσκει τὸ δύσμοιρον... Ρέει τὸ χρήμα ἀγάρρουν ἀφ' ἐνὸς καὶ πληροῖ τὰ χρηματοκιβώτια τῶν πλουσίων, καὶ ἀντιθέτως ρέει τὸ δάκρυ τῶν πασχόντων, τῶν ἀσθενῶν, τῶν ἀποκλήρων! Σείς, οἵτινες ἀσκόπως ἐκτίσασθε ἀφθονα πλοῦτη ἀκούσατε τῆς παραβολῆς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἔστε μεγαλόψυχοι, ποιῶντες καλὴν χρῆσιν τοῦ πλούτου ὑμῶν. Βεβαίως χαρῆτε τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δοκιμαστικὴν εὐμένειαν Αὐτοῦ! Ἀλλὰ συγχρόνως μέρος τοῦ πλούτου σας διαστέτετε ὑπὲρ παντὸς ἀγαθοῦ καὶ κοινωνικῶς ὠφελίμου σκοποῦ. Τότε μόνον τὰ δάκρυα τῆς εὐγνωμοσύνης ἅτινα θὰ ρέουν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν παρ' ἡμῖν εὐεργετηθέντων θὰ μεταβληθοῦν εἰς ἀδάμαντας ἀφνίτους καὶ λαμπροτάτους, τὴν λάμψιν τῶν ὁποίων δὲν ἀμαυρῶν ὁ χρόνος οὐτε ἀφανίζει ὁ θάνατος. Διότι ἡ ἀρετὴ ἀκολουθεῖ τὸν ἄνθρωπον καὶ πέραν τοῦ τάφου.

† Πρωτοσύγκελλος Α. ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Τὴν προσεχῇ Κυριακῇ 25ην Νοεμβρίου ἐ.ε. (π.ῆ.) ἑορτὴν τῆς Ἀγίας μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης ἑορτάζει ὁ ἐν Ριζοπόλει (ἔξω τέματος Πατησίων) φερώνυμος ἱερός Ναός. Ἀφ' ὁστέρας θέλει ψαλῇ ὁ Μέγας ἑσπερινὸς τὴν δὲ ἐπομένην ἡ Θεία Λειτουργία μετ' ἁρμοζίας ἱερουργούντος Ἀρχιερέως.

Προσκαλοῦνται οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ ὅπως τιμῇσιν τὴν ἑορτὴν καὶ πανηγυρίν ταύτην.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ

—Τὴν μεταπροσεχῇ Παρασκευῇ 30ην Νοεμβρίου ἐ.ε. (π.ῆ.) ἑορτὴν τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἑορτάζει ὁ ἐν Περιστέρῳ Ἀθηνῶν φερώνυμος ἱερός Ναός.

Ἀφ' ὁστέρας θέλει ψαλῇ ὁ Μέγας ἑσπερινός, τὴν δὲ ἐπομένην προΐαν ἡ Θεία Λειτουργία μετ' ἁρμοζίας ἱερουργούντος Ἀρχιερέως.

Προσκαλοῦνται οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ ὅπως τιμῇσιν τὴν ἑορτὴν καὶ πανηγυρίν ταύτην.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1946

Ἀριθ. Ἐγκ. 54

Πρὸς ἅπαντα τὰ Παράρτηματα

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ

Προτροπὴ καὶ εὐλογία τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Συνόδου ἡ πολιτικὴ ἡγεσία τοῦ ἱ. Ἀγῶνος ἀνέλαβε ἐν τῇ ἀρμοδιότητι τῆς Πανελληνίου Ὁρθοετικῆς καὶ Ἐθνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινωνίας, εὐχαρίστως τὴν σύγκλησιν ἐνταῦθα Πανελληνίου Συνεδρίου καὶ ἐργάζεται ἐν στενῇ μεθ' ἡμῶν συνεργασίᾳ πυρετωδῶς πρὸς ταχύτερον καθορισμὸν τῆς ἡμερομηνίας συγκλήσεως καὶ τὸν καταρτισμὸν τῆς ἡμερησίας διατάξεως καὶ τῶν ἄλλων πολυπλόκων ἐνεργειῶν τοῦ ὅλου μηχανισμοῦ διὰ τὴν ἀρτίαν τοῦ Συνεδρίου τούτου ἐμφάνισιν.

Ἡ παρουσία ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Συνόδου ὁλοκλήρου τοῦ κλήρου μας Ἀθηνῶν - Πειραιῶς καὶ περιχώρων, τῶν ἀρχῶν τῆς Πρωτεύουσας καὶ ἐκπροσώπων τοῦ Κράτους θὰ προσδόντων ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα καὶ θὰ παράσχουν εὐκαιρίαν ἀναγνωρίσεως τῶν δικαίων ἀξιώσεων μας πρὸς πλήρη ἀναγνώρισιν τῆς ἱερότητος τοῦ Ἀγῶνος ἐν διεξαγωγῇ ὑπὲρ τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὁρθοδόξιας, ἃμα δὲ ὅτι στηριζόμενοι εἰς πατέρας, πατράδας καὶ Ἐθνικὰς παραδόσεις εἰμεθα στρατιῶται φιλοδοξοῦντες τὴν προτεραιότητα ἐπὶ τῶν ἡθικῶν ἀξιών τὰς ὁποίας ἡ ἀγία ὁρθόδοξος πίστις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκληροδότησεν τοῖς Ἑλλησι.

Οἱ σκοποὶ ὅθεν τοῦ Συνεδρίου εἶναι Ἱερὸς καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ὠφελήματα μεγάλα καὶ σοβαρά, τοῦ Θεοῦ ἐφοροῦντος ἐπὶ τὸ Ἱερότατον ἔργον τῆς ἐπιτυχίας αὐτοῦ.

Πρὸς τοῦτο αἰτεῖται καὶ ἡ ἐκ μέρους ὡμὸν ἐνίσχυσις διὰ τῆς τῶν ὑπερτάτης θυσίας τῆς παρουσίας ἀντιπροσώπων σας ἥτις εἶναι ἡ βάσις τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Συνεδρίου τούτου.

Διὰ τοῦτο ὁδὸς παρακαλοῦμεν νὰ ὑποστήτε ταύτην προθύμως χάριν τοῦ μεγαλυτέρου ἀνθρωπίνου ἰδανικοῦ τῆς ὑποταγῆς πρὸς τὴν θεῖαν εὐδοκίαν δι' ἣς εὐλογεῖται δι' ἡμῶν ἡ προσπάθεια αὕτη.

Τὰ παραρτήματα τὰ πολὺ μακρὰν τοῦ Κέντρου καὶ τὰ ἐλλείπει οἰκονομικῶν μέσων ἀδυνατοῦντα, ἐπιθυμοῦντα ὅμως νὰ συμμετάσχουν, δύνανται ὡς τὴν ἀποστολὴν τῶν ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ τῇ προλαβούσῃ τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. στοιχείων νὰ υποβάλωσι ἐξουσιοδοτήσεις διορισμοῦ ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀντιπροσώπων, τῶν ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἡμετέρων πνευματικῶν τέκνων, ἀλλ' ἡ προσωπικὴ συμμετοχὴ θὰ εἶναι ἡ ἐνδεδειγμένη καὶ πρέπουσα.

Τὰς σχετικὰς δηλώσεις συμμετοχῆς ὁσον ἐνωρίτερον ἀποστείλῃτε, θὰ συντομεύσουν κατὰ φυσικὴν συνέπειαν τὸν χρόνον συγκλήσεως.

Πατρικῶς ὅθεν προτρέποντες ὕμῃς εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ Ἱεροτάτου αὐτοῦ καθήκοντος, παρακαλοῦμεν σοβαρῶς νὰ ὑπολογίσῃτε ἐπὶ τῆς ἐνθέρμου ταύτης συστάσεως καὶ ἥτις ἐπιτακτικῶς ἐπιβάλλει ἡμῶν τὴν τοιαύτην παραίνεσιν, διότι οὕτω θὰ ἀποδειχθῇ σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ πρέπουσα πειθαρχία πρὸς τὴν πνευματικὴν ἡμῶν ἡγεσίαν ἥτις διηνεκῶς εὐχεται εἰς τὸν ὕψιστον ὑπὲρ τῶν τέκνων τῆς σωτηρίας.

Ἐν ἀμανοῇ τῶν εὐχαρίστων εἰδήσεων σας μετὰ πατρικῶν καὶ διαπύρων εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος

† Ὁ Πρ. Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Μεγαρίδος ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

† Ὁ Διαιυλείας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίας Αἰκατερίνης ἐδήλωσεν ὅτι τοῦ λοιποῦ θὰ ἐξαργτάται ἐκ τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ.